

Indtægt, hvad de erholde til at leve for. Jeg sigter herved især til 2de ubillige Byrder, som hvile paa Embedsstanden. Den ene er Rangskatten. Det er en Skat, som skriver sig fra den Tid, da man kunde søge om en Rang, ja, stundom købe den for en bestemt Sum. Det er nu usømmeligt, forekommer det mig, at Hans Majestæts Naadesbeviisninger ledsages af en Skat. Naadesbeviisningen kan for Embedsmanden ikke vises tilbage; der er mange Forhold, som her komme i Betragtning, men paa hvilke jeg ikke skal gaae ind. Men foruden at det strider aldeles imod de nuværende Bestatningsgrundsætninger, at man kan beskattes ved kongelig Resolution, saa er, som Sagen nu er ordnet, Rangskatten Noget, der maa fjernes snarest mulig, for at man ikke skal besvære det kongelige Prærogativ ved et aldeles upassende Anhang. Det Andet, der bør fjernes, er de høist ubillige og, jeg tilføjer, de høist ulige Bestallingsgebyrer. Disse ere tildeels en Levning fra en Tid, da visse Embeder paa en vis Maade solgtes, og den kongelige Kasse deraf skulde have en Indtægt; nu er det i Sandhed urimeligt, at den, der faaer et Embede, derfor skal betale et Beløb, som paa ingen Maade er saa lidet trykkende; der er Embedsmænd, der af ikke særdeles høie Gager have at betale et Bestallingsgebyr af over 200 Rd., og denne Udgift paalægges Embedsmanden i det Dieblik, da han allermest burde forskaanes for Udgifter, i det Dieblik, han skal træde i en ny Stilling og forberede sig dertil, i det Dieblik, at han maaskee pludselig skal opgive Indtægter, han hidtil har havt for med hele sin Arbeidskraft at kunne kaste sig over Embedet; da forlanges man, at han skal betale $\frac{1}{6}$ eller $\frac{1}{5}$ af det første Aars Indtægt. Dette synes maaskee at være Smaating, men disse Smaating bør dog ikke glemmes, hvor man regner nøie og vil regne rigtigt.

Formanden: Jeg skal bemærke, at, selv om det, den ærede Landsstingsmand anførte angaaende de grønlandse Embedsmænd, ikke kan bringes ind under Grundsætningerne i Lovudkastet, saa maatte han dog være berettiget til at omtale det, saafremt det sigtede til

Forslag til Forandring eller Tillæg i Lovudkastet, — overensstemmende med de Regler, der gjælde for en Sags første Behandling.

Drejer: Jeg har tilladt mig at begære Ordet for i Kortshed at antyde en Endring i det foreliggende Lovforslag, som jeg agter at fremkomme med ved Sagens næste Behandling. Det er de 2de forffjellige, hianden modstridende, Grundsætninger, der paa forffjellige Steder i Lovforslaget vise sig, der foranledige mit Duse om en Forandring. I § 1 tilfuges alle Embedsmænd, der ere pensionsberettigede, et ligefremt Tillæg i deres Lønninger. Her viser det sig som en reen Gagelov og ikke paa nogen Maade som tilfugende at give en Understøttelse paa Grund af Trang eller i Anledning af Dyrtidsforhold, og at dette Sidste ikke har været Meningen, fremgaaer tydeligere deraf, at Tillægget gives til Gager, som nydes af Saadanne, for hvem der dog egentlig ikke kan være Tale om hvad man i Almindelighed kalder en Understøttelse. § 7 derimod gaaer med Hensyn til de Embedsmænd, der ikke ere saa heldige at have opnaaet Ret til Pension, en heel anden Bet. For disses Vedkommende søger man at gjøre den Hjælp, den Forbedring i deres Embedsindtægter, som man tilfugter, om ikke til en reen Naadesag, saa dog til en Understøttelse, der betinges af Trang. Altsaa for deres Vedkommende beholdes Characteren af de ældre Dyrtidslove, hvoraf den sidste udkom under 5te April 1855; der stilles i § 7 en vis Sum, som skal beregnes i Genhold til den nævnte Lov, til vedkommende Ministers Naadighed, for at Ministeren ved Hjælp deraf kan tildele de under ham forterende Embedsmænd og Bestillingsmænd, hvad han finder, at de kunne trænge til. Det er dette Forhold, der for mig staaer som en saa høi Grad af Ubillighed, at jeg paa ingen Maade for mig selv kan forsvare ikke at gjøre ethvert Forsøg, der staaer i min Magt, for at faae dette forandret. Jeg har derfor ifinde til Sagens næste Behandling at stille et Endringsforslag, der i det Væsentlige og principalt vil komme til at gaae ud paa, at alle Embedsmænd, der ere